

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

סוטה כז

עניין: רמ"ח איברים אצל אשה

ירושלמי ריש פ"ה (המובא בתוס')

המנחות ליציקה. המאררים. אמר ר' תנחומא מניין המאררים כנגד מאתים וארבעים ושמונה איברים שיש בה וכנגד מאתים ארבעים ושמונה איברים שיש בו.

בן אריה

רמ"ח איברים שיש בה כו'. נ"ז ע"י זכרות מ"ה א' דבאשה יש יותר ואולי משום דלא מטמאין צאהל כדאיתא סם לא תשיב להו: (בן אריה)

גמ' בכורות מה.

זיל בתר רובא דאינשי א"ר יהודה אמר שמואל מעשה בתלמידיו של ר' ישמעאל ששלקו זונה אחת שנתחייבה שריפה למלך בדקו ומצאו בה מאתים וחמשים ושנים פ' אמר להם שמא באשה בדקתם שהוסיף לה הכתוב שני צירים ושני דלתות תניא רבי אלעזר אומר כשם שצירים לבית כך צירים בטני רבי עקיבא אומר כשם שמפתח לבית כך מפתח לאשה שנאמר ויפתח את רחמה לרבי עקיבא קשיא דתלמידי רבי ישמעאל דלמא איידי דזוטרא אתמוחי מתמה אמר ר' רב וכולן אין מטמאין באהל שנאמר

אליה רבה או"ח סי' רסג, ב

ב זכור וכו'. לכן עושים נרות כרוכים [לצית כנסת] דזכור ושמור דזכור אחד נאמרו. ויש אומרים נגד איש ואשה, כי נר נר כמנין איברים שבאיש ואשה, כי באשה יש ד' איברים יותר מרמ"ח שבאיש, צ' צירים וצ' דלתות [זכרות מה ע"א]. עוד טעם רמז ל' נשמות הכרוכים

שער הכולל ברכת המלך אות ד'

שבת דף י"ב ע"ב. (ד) לנקבה יאמר בכל רמ"ח אבריה הוא נגד הגמרא בכורות (דף מ"ה ע"א) שבאשה נמצאו רנ"ב אברים. לכן בררתי את

שולחן ערוך ורמ"א או"ח סי' סא

ג בקריאת שמע יש (ה) רמ"ה תיבות פ' וכדי להשלים רמ"ח כנגד אבריו של אדם (ז) מסיים שליח ציבור ה' אלהיכם אמת א' וחוזר ואומר בקול רם ה' (ב) אלהיכם אמת: הגה (ז) וזה כל אדם יוצא הואיל ושומעין מפיו של שליח ציבור שלש תיבות אלו (ז) וחס

והוא (ט) ויש שכתבו דכל הקורא קריאת שמע צידי ד' יאמר אל מלך (ה) נאמן שמע וגו' כי שלש תיבות אלו משלימים המניין של רמ"ח (ז) והוא נמקום אמן שיש לענות אחר צרוך הצורך צעמו ישראל באהבה וכן נוהגין (יא) ונראה לי מכל מקום כשקורא עם הצבור לא יאמר אל מלך נאמן (ב) רק יאמר אמן אחר השליח ציבור כשמסיים הצרכה (ב) וכן נוהגין וכן הוא:

בני יששכר

אדר מאמר ב' דרוש ג

כביכול על ידי הייחוד, והתבונן כביכול בשיעור קומת אדם רמ"ח איברין דדכורא עם רנ"ב דנוקבא עם המפתח שאמר ר' עקיבא בבכורות [מה]. הם בגימטריא אש"ר, רא"ש, על כן כביכול יש לכנות בייחוד הקדוש באותיות רא"ש אש"ר, והנה הם אתון פנימיים בתיבת ישראל כי על ידי הייחוד בא

מנחת אלעזר ח"ב סי' כח

הנה נחמנו שנקור הדין והענין ט"ל רמ"ה תיבות צק"ש הוא רק נחמנו"ק והתיקוני" כמ"ט צצ"י ק"י ס"ח סם צלוך ע"כ הנני צוה לכתוב צחצוה קלת מדברי קבלה חס כי לא צינת אדם לי להכריע ולצרר צקה ה' ליריאו עכ"ז לאשר יסוד הדין צוה רק צוה"ק ע"כ צאנת לריכין אנו לצח לנקורו טהור צדק האנת. והנה הארז"ל כי צעור הכוונה וצקידור צעעס סוד הרמ"ח תיציין צק"ש טעמה צק"ש נגדל ז"ח ונעשים לו רמ"ח אצחים טליונים וכו' ע"כ לריך לכפול צ"פ הג' תיבות (ה' חלקיקס אנת) כדי טעל ידס יטלנוו כל הרמ"ח אצרים דזעיר חכפין עכדד"ה לעניככו. ונעמה ספיר נכון דגם חקה חס חונרה ק"ש (אף טחיה נחוייבת. ונציחה עלונה לדי חיוצ) עכ"פ צע"כ עושית (סתונ כלטונ) לכונה ההוא טל הזוהר ותיקונים לתקן הרמ"ח אצרי לנעלה טל הז"ח (שהוא דבר צחי" רמ"ח אצרים כביכול) וספיר גם חקה לריכה לוור אל נלך נאמן או לכפול ה' א' אנת וחין חילוק כלל. וכין טצאכו לדי כך

שבט הלוי ח"ח סי' רנא, ח

ש. ענין נוסח מי שצריך לחולה - לרמ"ח אבריו, וקשה שרמ"ח האיברים הם דוקא אלו שיש בהם צער גידין ועלמות ולענין טומאת אהל ולכן לא נמנו הרבה איברים כגון כבד לצ כליות, אצל לענין רפואה צודאי הם איברים חשובים שצריכים רפואה, ולמה מגבילים התפלה רק לרמ"ח.

ת. לא מגבילים התפילה לרמ"ח אברים לצד, אלא דרמ"ח איברים ושס"ה גידים הם מספר כולל כל מצנה הגוף ואשר בכללו ככלל הכל גם לצ וכבד וכו' וזה פשוט, ולעומת זה איכא גם רמ"ח איברי נשמה ושס"ה גידי נשמה כמבואר בשער הקדושה לרמ"ז ז"ע כידוע, וזה כעין מספר רמ"ח ושס"ה שבמנין תרי"ג מלות, שלא כל העיקרים נמנו, אצל ככללים הכל במקפר זה וכ"ז פשוט.

